

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Brita GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony, podpisanego w Brukseli w dniu 20 listopada 1995 r. (Dz.U. L 147, s.3), a w szczególności art. 32 i 33 protokołu 4 do rzeczzonego układu oraz Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, z drugiej strony, podpisanego w Brukseli w dniu 24 lutego 1997 r. (Dz.U. L 187, s. 3) — Odmowa zastosowania preferencyjnego traktowania taryfowego przyznanego na rzecz produktów pochodzących z Izraela w stosunku do produktów pochodzących z izraelskiego osiedla na Zachodnim Brzegu — Uprawnienie organów państwa przywozu do następczej weryfikacji świadectw pochodzenia w przypadku braku wątpliwości co do pochodzenia danych towarów innych niż wątpliwości wynikające z rozbieżnej wykładni przyjętej przez strony układu stowarzyszeniowego EWG-Izrael pojęcia „terytorium Państwa Izrael” i bez wcześniejszego zastosowania, w celu dokonania wykładni tego pojęcia, procedury rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 33 protokołu 4 do rzeczzonego układu

Sentencja

- 1) *Organy celne państwa członkowskiego przywozu mogą odmówić przyznania preferencyjnego traktowania określonego w Układzie eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Państwem Izrael z drugiej strony, podpisanym w Brukseli w dniu 20 listopada 1995 r., gdy rozpatrywane towary pochodzą z Zachodniego Brzegu. Ponadto organy celne państwa członkowskiego przywozu nie mogą zastosować zbiegu podstaw prawnych, pozostawiając bez odpowiedzi kwestię, który z układów wchodzących w grę ma zastosowanie w niniejszej sprawie, a mianowicie Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Państwem Izrael z drugiej strony, czy też Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony, podpisany w Brukseli w dniu 24 lutego 1997 r., i czy świadectwo pochodzenia powinno było zostać wydane przez władze izraelskie, czy też władze palestyńskie.*
- 2) *W ramach procedury przewidzianej w art. 32 protokołu 4 załączonego do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami*

członkowskimi z jednej strony a Państwem Izrael z drugiej strony, organy celne kraju przywozu nie są związane przedstawionym świadectwem pochodzenia i odpowiedzią udzieloną przez organy celne kraju wywozu, jeżeli odpowiedź ta nie zawiera dostatecznych informacji w rozumieniu art. 32 ust. 6 tego protokołu, pozwalających na ustalenie rzeczywistego pochodzenia produktów. Ponadto organy celne kraju przywozu nie mają obowiązku przedłożenia Komitetowi Współpracy Celnej, ustanowionemu na mocy art. 39 tego protokołu, sporu w przedmiocie wykładni terytorialnego zakresu stosowania wskazanego układu.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lutego 2010 r. — Lancôme parfums et beauté & Cie SNC przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), CMS Hasche Sigle

(Sprawa C-408/08 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 55 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. c) — Interes prawny w złożeniu wniosku o unieważnienie prawa do znaku towarowego opartego na bezwzględnej podstawie unieważnienia — Kancelaria prawna — Oznaczenie słowne „COLOR EDITION” — Charakter opisowy słownego znaku towarowego składającego się z elementów opisowych)

(2010/C 100/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), CMS Hasche Sigle

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-160/07 Lancôme przeciwko OHIM i CMS Hasche Sigle, na mocy którego Sąd oddalił skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 lutego 2007 r. unieważniającą rejestrację wspólnotowego znaku towarowego COLOR EDITION dla produktów kosmetycznych i kosmetyków kolorowych — Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) — Interes prawny w złożeniu wniosku o unieważnienie prawa znaku towarowego — Kancelaria prawna — Brak

własnego interesu ekonomicznego w żądaniu unieważnienia prawa do znaku towarowego odnoszącego się do kosmetyków — Dostrzegalna różnica pomiędzy skojarzeniami wywołanymi przez wyrazy proponowane przy rejestracji znaku towarowego a potocznymi określeniami używanymi przez docelowy krąg odbiorców do opisu rozpatrywanych towarów lub usług bądź ich podstawowych właściwości

Sentencja

- 1) *Odwwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — Maria Teixeira przeciwko London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-480/08) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Prawo pobytu — Obywatel państwa członkowskiego, który pracował w innym państwie członkowskim i pozostał tam po zaprzestaniu działalności zawodowej — Dziecko odbywające naukę zawodu w przyjmującym państwie członkowskim — Brak własnych środków utrzymania — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Artykuł 12 — Dyrektywa 2004/38/WE)

(2010/C 100/08)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Teixeira

Strona pozwana: London Borough of Lambeth, Secretary of State for the Home Department

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) — Wykładnia dyrek-

tywy 2004/38 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) i art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) — Prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie obywatelki Unii nieposiadającej już statusu pracownika, której prawa pobytu nie uzasadniają przepisy dotyczące swobodnego przepływu pracowników — Prawo dziecka takiej obywatelki do pobytu w Zjednoczonym Królestwie w celu zakończenia nauki zawodu — Prawo matki do pozostania z dzieckiem w charakterze osoby sprawującej nad nim pieczę

Sentencja

- 1) Obywatel państwa członkowskiego, który był zatrudniony na terytorium innego państwa członkowskiego, gdzie jego dziecko odbywa naukę, może w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym powoływać się jako rodzic sprawujący faktycznie pieczę nad tym dzieckiem na prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim na podstawie samego art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty, zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27 lipca 1992 r. bez konieczności spełniania przesłanek określonych w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG.
- 2) Prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, z którego korzysta rodzic sprawujący faktycznie pieczę nad dzieckiem wykonującym prawo do odbywania nauki zgodnie z art. 12 rozporządzenia nr 1612/68, nie jest uzależnione od przesłanki, zgodnie z którą rodzic ten powinien posiadać wystarczające zasoby, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej tego państwa członkowskiego w okresie pobytu, oraz być objęty pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym w tym państwie.
- 3) Prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, z którego korzysta rodzic sprawujący faktycznie pieczę nad dzieckiem pracownika migrującego, gdy dziecko to odbywa naukę w tym państwie członkowskim, nie jest uzależnione od przesłanki, zgodnie z którą jedno z rodziców dziecka w chwili rozpoczęcia przez nie nauki powinno było wykonywać działalność zawodową jako pracownik migrujący we wspomnianym państwie członkowskim.